

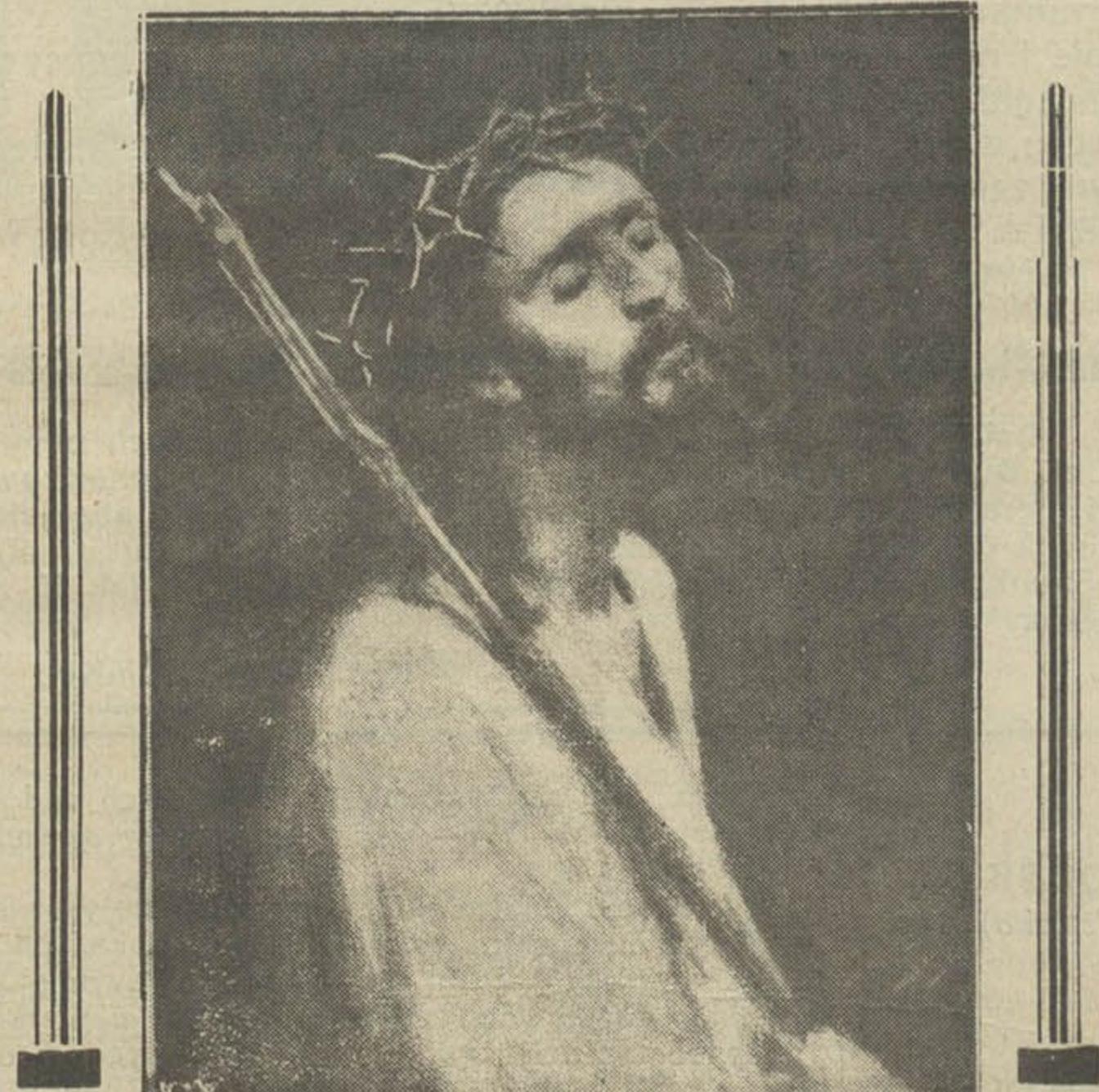
Chryścijanskaja Dumka

BIEŁARUSKI KATALICKI DWUTYDNIOWIK

№ 6 (132).

Wilnia, 20 sakawika 1937 h.

Hod X.

PRAZ CIARPIEŃNIE — DA ŪSKRAŠEŃNIA

Hetyja słowy wyrażajuc źmiest abrazika, jaki my wyżej przed saborj bocym. Na iem Chrystus, na haławie jakoha cierniewaja karona, a ū ruce traścina — zniawažliwyja znaki Jaho Waładarstwa. Heta pačatak fizycznych i moralnych ciarpieńnia Chrystusa. Nieuzabawie pa hetym nastupić kryżowaja daroha i śmierć na Kryzy. Tut užo najwyżejšaja stupień Jaho ciarpieńnia, ale tut i najwyżejšaja tajnica Jaho małutnaści i sławy. Praz śmierć na Kryzy pryzło ūskrašeńnie Chrystusa.

I Biełaruski Narod, jaki maje swaje ciarpieńni i kryzy, niachaj tak z ich karystaje, kab jany wiali jaho tak-ža da pieramobi i ūskrašeńnia!..

Ab patryjatyźmie

(U dzień 25.III.).

25.III.18 h. Rada Bielarujskaj Narodnaj Respubliki ū Miensku abwieściła Bielaruskie niezaležnaj dziaržawaj. Praūda, zdabyć hetaj niezaležnaści nie ūdałosia, adnak biełaruski narod dzień 25.III. uważa swaim nacyjanalnym światam i kožny hod, jak moža, tak jaho świątkuje. I dobra robić, bo-ž hetaje świata pryzminaje jamu ab najwyżejšym biełuskim nacyjanalnym Ideale—ab samastojnaści biełuskaha Narodu — i zaachwočwaje jaho da pracy dla henaha Idealu.

Woś-ža, chočučy ūšanawać dzień 25.III., paświačajem jamu hetych niekalki dumak ab patryjatyźmie, što aznačaje: luboū swajej Baćkaŭščyny, luboū swajho Narodu.

Nie pryznaje patryjatyzmu **kamunizm**. Heta nawuka kožny narod uważa nie jak świedamju duchowa ceļaśc, ale jak masu ludziej, zložanuju z supiarečnych sabie klasaū. I zatym kamunizm nie lubowi baćkaŭščyny nawučaje, a klasawaj baračby.

Pahanski nacyjanalizm,
jaki siańnia nazywajuć abulna
fašyzmam, pryznaje patryjatyzm, ale pamylkowa jaho

aceńwaje. Hetki nacyjanalizm narod uważaje za niejkaha jak-by bažka, jakomu pawinna służyć usio: i słabiejšy ad jaho narod susiedni, i religija, i sumleńnie, i praca pakryūdžanych klasaŭ.

Jośc jašče ceły rad admieňaŭ niby patryjatyzmu, jaki adnak patryjatyzmam praūdziwym tak-ža nie žjaūlajecca. Tak napr. niekatoryja patryjatyzmam nazywajuć **luboŭ da mjesca swajho naradžeńnia** i da ūsiaho taho, siarod čaho jany raſli, hadawalisa i žywuć siańnia. Ale hetki „patryjatyzm“ majuć i žwiary. Praūdu kaža naš Wialiki Fr. Skaryna: „Ad prydzy žwery, što chodziać u pustyni, znajuć jamy swaje, ptuški, što lotajuć pa pawietry, wiedajuć hniozdy swaje, ryby, što pławajuć u morach i rekach, čujuć wiry swaje“.

Inšyja-ž uznoū najlepšym patryjatyzmam uwažajuć **wiedu** ab swaim narodzie (historyja, litaratura, mastactwa, narodnaja socyjalohija, palityka i h. d.) i **pracu** dla jaho ū halinach tej-ža wiedy. Peňnie-ž, hetki patryjatyzm wyšejšy ad papiaredniaha, ale nia jośc jašče patryjatyzmam

poūnym i praūdziwym. Kožnamu jasna, što hetki patryjatyzm lohka moža wyradzica ū ſowinism (nienawiść da innych naroda), kryudu hramdzian i słabiejšych klasaŭ i ahułam u škodnaje dla hramdzkaha dabra samalubstwa.

I tolki **chrystianstwa** wuča nas praūdziwa i poūna, jak treba adnosicca da swajej Baćkaūšcyny i jak jaje naleža lubić.

Chryścijanstwa ū fakcie is-nawańia kožnaha narodu bača twareńnie Boha i Bohu, jak najwyšeſſaj Woli i Mudraſci, jaho padparadkawaje. Chryścijanstwa takim čynam, zhodna i z našym prydrom rozumam i pačućciom, pryznaje i nawat zahadwaje luboŭ Baćkaūšcyny, ale heta muſić być u zhodzie z ahułnym Božym zahadam lubowi Boha i bližniaha, a tak-ža ū zhodzie z Najwyšeſſaj Božaj Sprawiad-

liwaſcij i Mudraſcij: **suum cuique** — kožnamu swajo. Krynicaj-ža hetkaj praūdy ab patryjatyzmie jośc Wanelija i ahułam chryścijanskaja nauwuka.

Hetki chryścijanski patryjatyzm nie pieraškadžaje, a pamahaje pakryūdžanym adzin-kam i klasam u kožnym narodzie barocca i zdabywać swaje sprawiadliwyja prawy, hetki chryścijanski patryjatyzm nie pieraškadžaje, a pamahaje roznym narodam wyzwalacca z paniawoleńnia, zdabywać siebie niezaležnaſci i ūkładać swojo sužyccio z susiednimi narodami sprawiadliwa i pryjazna.

Woś-ža i my Bielarusy pa-winny lubić swoj narod, ale pa-winny jaho lubić najleps: tak, jak wuča nas niepamyl-ny, najmudrejšy naš Božy Wučyiel Chrystus...

Daūžnik! Nie zabywajcisia ab prysyłyce naležnych nam za „Chr. Dumku“ hrošau! Najwyhadniej pierasyłać „razrachunkowymi pierakazami“, jakija daļučajucca ū našaj hazecie, abo jakija možna dastać na kožnaj pošcie pa adnym hrošu za štuku. „Razrachunkowymi pierakazami“ hrošy likam nia bolš jak 15 zał. pierasyłajucca zusim darma.

Red. „CHR. DUMKI“.

Ad. Stankiewič.

Mahnušeŭski i Babrouški.

(Da wytokaŭ biełaruska ha adradžeńnia).

I.

Mahnušeŭski.

(Praciah).

Artykuł A. J. „Ab maładym paecie z Krośyna“ papieradžaje fatahrafija, pad jakoj napisana: Ks. Mahnušeŭski. Z wopratki možna sudzić, što heta byū rymска-katalicki manach daminikanin. Praz uwa-hu na toje, što A. J. ū swaim artykule ab asobie Mahnušeŭskaha: ab jaho nacyjanalnaſci i ab jaho pachodžańni i h. d. nie padaje ničoha, a sudziačy z fatahrafii, što heta byū daminikanin, — ja rabiū ſiakija-takija doſledy ū adpawiednych drukawanych krynicach, datyčačych Zakonu Ajcoū Daminikanaū, kab znajści ſto dakładnieſſaje ab Mahnušeŭskim.

Wialikaja maja byla radaśc, kali ū knižcy „Wia-domoſci o dominikanach prowincy litewskiej“ (Wołyniak, cz. I, Kraków 1917) na bač. 243 znajšoū ja prožviſča daminikanina Mahnušeŭskaha, pa imieni Maciej, jaki radziūsia 1761 h., zakonnikam staſsia

ū 1781 h., byū staršym zakonu ū Werkach pad Wilnij (Kalwaryja): 1798—1801 i ad 1810 až da śmierci 25.VII.1839 h.

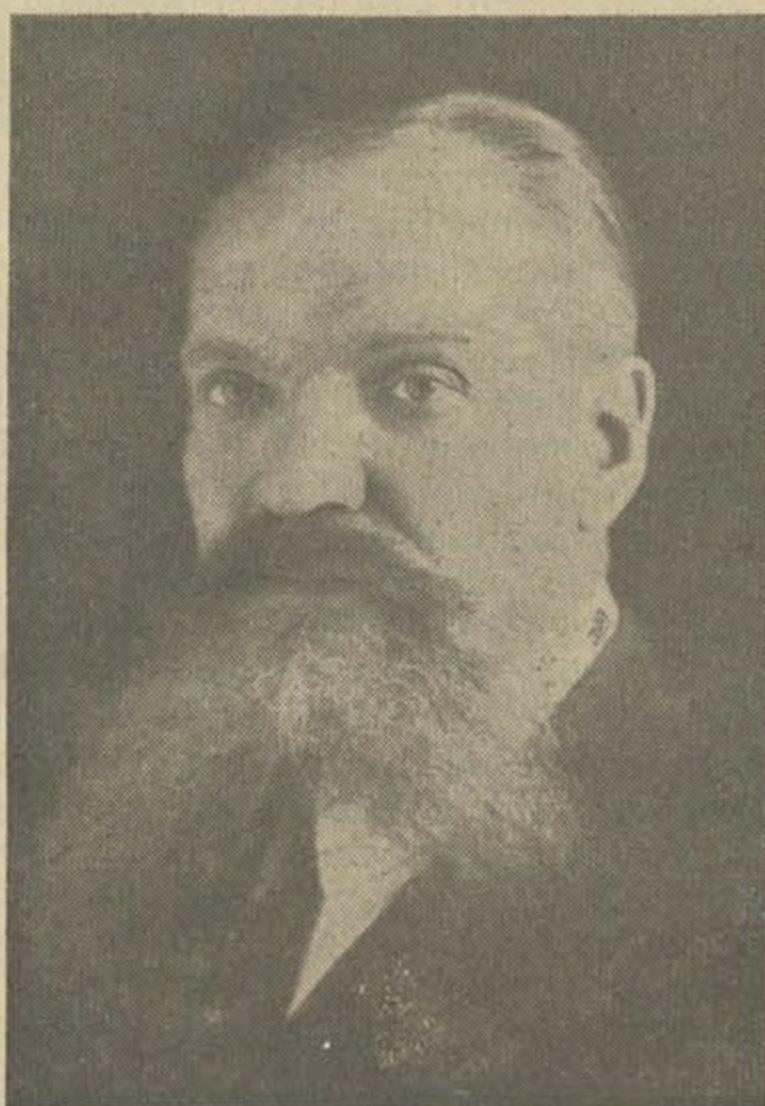
Radaśc adnak maja astyla, kali ja hetyja wiestki ab Mahnušeŭskim, uziatyja ū Wołyniaka, paraūnaū z wiestkami ab im u Janułajtisa. Pawodle Wołyniaka: Maciej Mahnušeŭski nia byū u Werkach i niawiedama dzie byū, a znača moh być u Krošyne, ad 1801 da 1810 i pamior 25.VII.1839, a pawodle Janułajtisa: Mahnušeŭski byū u Krošyne miž inšym u 1828 h., kali adbywaſia śledztwa ū sprawie Paūluka Bachryma, i pamior u tym-ža 1828 h. 24.XII. Pawodle Wołyniaka Mahnušeŭski pamior, majučy 78 h. (1839 — 1761), a' pawodle Janułajtisa — 70.

Słowam, paūstaje pytańnie, ci Mahnušeŭski, z pad jakoha apieki wyjšaū pieršy biełaruski ſi-lanski paet Paūluk Bachrym, — heta toj samy Maciej Mahnušeŭski, što praz doūhija hady byū staršym daminikanu u Werkach pad Wilnij?

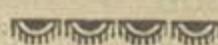
Jak bačym z wyšejskazanaha, na pytańnie he-ta treba bylo b adkazać, što heta roznyja asoby. Adnak, nia majučy pad rukoj tych dakumantaū, ja-kimi karystaūsia Janułajtis i nie prašladziūšy ūsia-

† P. KREČEŪSKI

Apošni Staršynia Rady Bielaruskaj Narodnaj Respubliki.

Radziūsia ū Kobrynskim paw. Skončyū Wileński Duchoūnuju Prawaslaūnuju Seminaryu. Byū wučycielem u Barysawie. Na ūsiebielaruskim Žjezdzie ū 1917 h. wybrany siabram Rady Žjezdu, u 1918 h. špiarša ministr pieršaha bielaruskaha ūradu, pašla sakretar Rady Biel. Narođn. Respubliki, a ū 1919 h staršynia hetaj Rady: staršynioj Rady BNR astawaūsia da śmierci. Pamior na emihracyi ū 1928 h. u Prazie.

ho žycia i dziejnaści Macieja Mahnušeūskaha, adrašučaha ćwierdžańnia ab ich tożsamašci ci roznaści należa ūstrymacca.

Pry hetym adnak należa jašće zaūważyć, što aficyjalnaje stanovišča staršaha daminikanaū u Werkach mahło i nie pieraškadžać faktyčna prabywać na prawincy, napr. u Krośnje, i spaūniać abawiažki probaršča, majučy — ab čym ćwierdzić Janułajtis, — zastupnika ū asobie wikaraha ks. Pija Harbačeūskaha. Tym bolš heta bylo mahčymym, što ad napoleonaūskaj u nas wajny, ad 1812 h. i až da akančalnaha skasawańnia Zakonu Daminikanaū u 1844 h., zakon hety ahułam byū duža padupaūšy i ū takich napr. Werkach, dzie Mahnušeūski ličyūsia tady staršym, bylo ū niekatorych hadoch, jak ćwierdzić Wołyńiak, usiaho tolki pa niekalki zakońnikaū. Kirawać imi moh Mahnušeūskaha zastupnik, a jon sam z tytułem staršaha (superior), moh pracawać u narodnaj huščy.

Za hetym pramaūlaje tak-ža i toje, što jak padaje toj-ža Wołyńiak, Maciej Mahnušeūski aprača staršynstwa nad daminikanami ū Werkach, mieū tytuł: „praedicator generalis“ (hałoūny prapawiednik), „Pater seu Doctor Provinciae“ (ajciec abo dok-

światy Bazyl.

Čym jość Benedykt na Zachadzie, tym Bazyl na chryścijanskim Uschodzie. Adzin i drułi — heta wialikija arhanizatary duchoūnaha klaštarnaha žycia, katorych radaj, nawukaj, prykładam i cnotaj žyli z rodu ū rod, na praciahu mnohich stalecciaū, chryścijanskija narody. Historyja nazwała Bazyla Wialikim. Bo i sapraūdy, usia jaho dziejnaść žyciowaja prajaūlaje saboj niązwyčajnuju mahutnaść ducha.

Bačkaūščynaj Bazyla była Kapadocja, adna z prawincyja Azii Mienšaj, u ciapierašnaj Turcyi. Žyū tam kališ hrecki narod, sławy z dawien-daūna swajej bahataj kulturaj. Najbolšaj sławaj ciešyūsia horad Ateny, dzie byla akademija nawuk, adkul prameńni kultury siahali daloka pa celym hreckim kraju. Tut my bačym i Bazyla maładym studentam, prahawita šukajučym krynic wiedzy. Spadružyūsia jon u Atenach z Ryhoram z Nazyjanu, pašla sławy wučonym i patryjarcham hreckim. Adzin i druhi ūsiej moladzi byli świetlym prykładam pracy i česnaści. Raskazwajuć ab ich, što sa swajho pamieškańia znali tolki dźwie darohi: adnu ū akademiju, druhuju ū kaścioł. U akademii ūzbaħaċwali swoj rozum wiedaj, u kaściele sercy swaje ūpryhożwali luboju Božaj, cnotaj.

Pa skančeńni akademii ściežki žycia ichniaha razyjślisja i tolki ad času da času zychodzilisia miž saboju dziela ūzajemnaha padtrymańnia ducha.

Bazyl adbywaje dalokuju padarož u pustyni Ehiptu, Palestyny, kab pabačyć, jak žywuc tyja, katorym waneličnaja rada stałasia formaj daskanalna hažycia. „Pradaj usio, daj biednym i idzi za mnoju“...

Wiarnuūsysisia nazad u swój kraj, Bazyl zawioū supolnaje klaštarnaje žycio, prydajučy adnak jamu

tar prawincy) i da taho ū Werkach byū sabraušy bahatuju i cennuji biblijateku. Z hetaha widać, što Maciej Mahnušeūski byū čaławiekem świetlym, lubiącym praświetu i nawuku, jak heta przedstaūlaje i Janułajtis.

Adno tolki wyrazna na pieraškodzie tożsamašci Macieja Mahnušeūskaha z Werak i Mahnušeūskaha z Krośnja staić rozny hod śmierci ū Wołyńiaka i ū Janułajtisa.

Akančalnaje takim čynam wyrašeńnie hetaj sprawy pakidajem tym, što pašla nas buduć da ja je bracca.

Wieršy Paūluka Bachryma.

Znajomiačsia na padstawie artykułu A. Janułajtisa z Mahnušeūskim, pažnajomilisia my i z pieršym bielaruskim sielanskim paetam Paūlukom Bachrymam. Adnak niemahčyma bliżejšaje znajomstwa z im biez pažnańnia jaho wieršau. Dyk pryzledzimsia da ich. Usich wieršau wiedamych i jakija našy historyki prypiswajuć Bachrymu jość try: „Zahraj, zahraj, chłopča mały“, „Hutarka Daniły z Ściapanam“ i „Razmowa pana z mužkom“.

Pieršy wierš A. Janułajtis spatkau u uspom-

charaktar bolš hramadzki. Zakońniki jahō heta ūžo nia pustelniki adarwanyja ad žycia, — jany ūtrymliwajuć žywuu lučnaś z narodem: budujuć škoły, špitali, uzhadoūwajuć moładź, apiakujucca chworymi, niaščasnymi. Pad mudrym kiraūnictwam Bazyla žycio hetkaje bujna razrastaśia. Tut jon akazaūsia nia tolki dobrym arhanizataram, ale i ūmiełym uzhadawaūcam, znaučym dobra dušu ludzkuju ū ja je zdolnaściach i słabosciach. Manacham swaim pakinuū Bazyl napisanyja im bahatyja ūmieśtam rehuły duchouňaha žycia, katorych wartaś nie aſlabieje nikoli. Bazyljanskija klăſtary z wieraj i hreckim abradam pierajſli ū inšyja narody, dzie spaūniali i spaūniajuć uſciaž swaju rol u Chrystowym kaſcie.

Usim było jasna, što paſla śmierci biskupa ū Cezarei nicho druhı nia byu tak padchadziačym na toje wysokaje stanowišča, jak Bazyl. Pryniaušy z woli Božaj hetak wažny abawiazak, musiu ciapier Bazyl značna paſyryć i kruh dziejnaści swajej. Historyja ūwieđyc, što redka dzie jaki pastyr hetak wažna i hlyboka wyjaśniau nawuku chryſcijanskuju awiečkam swaim, jak Bazyl, abo ūznoū chto-b tak śmieła, adwažna baraniu ich prad napaſciam złoha, jak jon!

Zdajecca, što zdabyušy swabodu, wiera chryſcijanskaja zusim užo spakojna mahla ražwiwacca dalej, tymcasam skolki jaſče burnaj zawiaruchi pražyc joj pryzloſial Zaraz-ža ū pierſych hadoch swobody pakazaſia aryjanskaja herezyja, pawodle ka-

toraj Chrystus nia byu Boham. Falšywaja nauka achapiła skora badaj uwieś chryſcijanski ſwiet. Zdarwiegšaja čaſtka astaſasia wiernaj praūdzie, słabiejſja pierajſli ū aryjanizm.

Cezar Walens, prajaždžajučy niejak praz Kapadocyju, zaniauſia sam asabista sprawaj nawiernuć Bazyla ū aryjanstwa. Spačatku praz swajho paſlana, a paſla i sam hrăziu biskupu roznymi woſtrymi karami. Bazyl adnak stajaū ćwiorde pry swaim. Nia straſnaj jamu byla kanfiskata majemaſci, bo nia mieu jon bahactwa nijakaha. Nie bahaſia wyhnańia, bo ūſiu ziamlu ličyū dalinaj płaču i horkim wyhnańiem. „Ureſcie-ž Boh usiudy — kazaū — i z Boham nidzie nicho nie razlučyc.“ — „Nie adkazwaū mnie hetak niwodzien jaſče biskup!“ — „Bo peūna ty z prawawiernym biskupam dahetul nie spatykaūsia“. „U inšyjch sprawach my paſluchmiany cezaru, ale ū sprawie Božaj my niauſtupliwy i nijakija pahrozy nas nia prymusiac wyračysia praūdy“.

Tymbolš z raſanaj adniossia Walens da Bazyla, kali, zajšoūšy ū dzień ſwiatočny ū kaſcioł, ubačyū majestatyčnuju pawahu biskupa, adprālajučha nabaženstwa. Prakanauſia, što zmahacca z heym čaławiekam jamu nie pad ſilu. I choć, padburany aryjanami, raz-druhi chacieū usio-ž pakarać jaho, adnak spoūnić taho jamu nie ūdałosia. Materyju pieramoh duch, a spakusu ſwietu moc łaski Božaj.

Ks. Dr. J. Rešec.

Biełarusy ū Francyi

U Francyi jość bolš 35 tysiač biełaruskich emigranta rabotnika. Da letašniaha hodu nia bylo tam swajej biełuskaj arhanizacyi i biełarusy byli raſciaruſanyja ū rozných polskich, ukrainskich dy rasiejskich arhanizacyjach. Ale letaš paſtała nakaniec swaja arhanizacyja: „Chaūrus Biełaruskich Rabotnika u Francyi,” centrala jakoha znachodzicca ū Paryžy.

Arhanizacyja maje charaktar kulturna-aſwietny; meta jaje — sarhanizać usich biełuskich rabotnika u Francyi ū wadnu mahutnuju arhanizacyju, kab hetym samym pierastaū nakaniec biełuskii rabotnik tulacca pa čužych, a časta i warožych jamu arhanizacyjach. Arhanizacyja maje prawa zakładać swaje filii — addzieły pa ūſiey terytoryi Francyi. U hetym

hodzie ū Centrali (Hieneralnaj Radzie) prbyło nowych aktyūnych sił, i Chaūrus pačynaje ſyrokuj arhanizacyjnuju i kulturna-aſwietnuju pracu.

U Paryžy wiaducca ūžo rehularnyja kursy, meta jakich: padhatawać pračaūnikoū dla biełuskaj wioski — kooperataraū, wučyrialou i naału arhanizataraū. „Biełarski Lemanic” № 2—3.

nienaj knizie (*Powieść z czasu mojego...*), a dwa druhi pierajſli ū narod i ad narodu ū swaim časie zapisaū ich biełuskiski etnograf M. Fedaroūski.*)

Pieršy wierš apiajwaje ciažkoje žycio padčas panščyny. U im Bachrym apiswaje swajo ūlaſnaje žycio. Bačku piaśniarowaha zabili kijami, maci tužić, siastra płača, a jaho samoha krošynski pan zdaje ū maskali. Wierš tworany na ład narodny, ale ūwieđca tak-ža i ab znajomstwie pieśniara z wieršam intelihenskim. Jon dastawaū z biblijateki Ks. Mahnušeūskaha paetyckija polskija twory, achwotna ich čytaū, pierapiswaū, wučyśia napamiać i takim sposabam pierachodziū da tworstwa ūlaſnaha. Wierš „Zahraj, zahraj, chłopča“ napisany sapraūdy paetyčna, z šyrym pačućciom realnaści swajho pałažeńia i z sumnym nastrojem.

Druhi wierš: „Hutarka Ściapana z Daniłam“ składam swaim da pieršaha niepadobny, ale ūwieś jaho ton i ūmieſt pypaminaje pieršy. Wierš hety byu duža paſyrany ū narodzie, jak rukapisny twor niawiedamah aŭtara. M. Harecki ū swajej litaratury dapuskaje mahčymaſci, što Bachrym nie padpiſaūsia pad hetym wieršam nawat i mianuškaj, ba-

jučysia panoū. Hety wierš ſyroka apiswaje pryonickaje žycio biełuskich sialan i čakaje skasa-wania panščyny, jakoje niasie car. Charakterna, što pryonny sielanin naš nienawidzieū panoū, a da cara byu prychilny i jamu wieryū. Heta ūwieđca ab počnym palityčnym biezpräwiečci ū jahonym žyci.

Ureſcie ū trecim karcieńkim wieršy „Razmowa pana z mužykom“ malujecca rasplata sialan z panami paſla pryonu.

Značeńie tworaū P. Bachryma ū tym, što jany pajſli ū narod i słowam swaim biełuskim budzili nacyjanalnuju ūwieđamaſci, a ūmieſt ūwieđamaſci socyjalnuju. „Jon — prādu kaža ab Bachrymie Harecki — naš pieršy piśmieńnik z mužykoū. Mieū usie zadatki, kab stacca biełuskim ſeūčenkam, ale adsutnaſci adukacyi i žyciowaje hni-bieńie tut pieramahli. Usioždyki swaim małaſwiedamym i zadušanym słowam skazaū prociu źniawahi i čiſku i kinuū ſled u historyi nacyjanalnaha i litaraturnaha ažradženja“.*). A da hetaha treba dodać, što kali-b nie Mahnušeūski, nie jaho luboū da narodu i praūdy i nie jaho ſkoła — nia miela-b biełuskaja historyja i takoha Bachryma, jakoha maje.

*), „Głst. Bel. Lit. Wileńia 1921, baci. 62.

*) „Lud Biełoruski“ III, 14—18.

W A S I L K I

>Addzieł dla dziecię.

Siem radkoŭ.

Siem hadkoŭ, moj bracie, maješ,
siem hadkoŭ,
ūlementary pračytaješ
siem radkoŭ.

U wadnym, što Bielarus ty,
jak žywieš,
jak z kawałkam čornaj łusty
ty areš.

Treci budzie mo' ab pieśni
hawaryć
i ab soncy, na pradwieśni
što haryć...

Piaty skaža ab kurhanach
niamala
i ab čym ziaziulka rana
kuwała.

Siomy skaža, što tak bolej
nielha žyć,
na pałosach lepsu dolu
jak zdabyć...

Nawučysia, miły bracie,
siem radkoŭ;
pawidnieje nam u chacie —
mužykom.

Maksim Tank

Sakawik 1937 h.

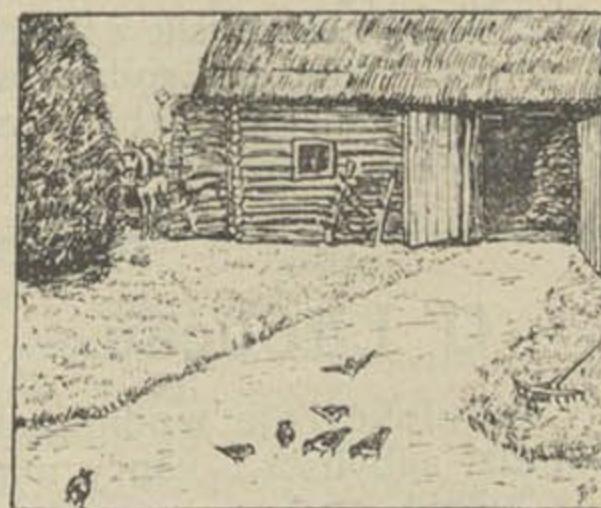
PRYKAZKI.

Ataūka — sienā pryačka, dy
nia ūmieū skasić Saūka.

Balawali, pokul hoły stali.

Baćka niachaj jedzieć orać, ja
bo koni znajuć, a ja pajdu ū karč
mu, mianie ludzi čakajuć.

Baća woka, dzie piačecca koka.

W i e r a b j i.

Za waknom na śniezie bačym —
Płojmaj skačuć wierabji.
Tnie maroz,—ściudziona biednym
i niamu nihdzie jady.

Sabiarucca u hramadku,
Jak na wieča, jak na schod
I pabjucca za ziarniatka —
Jak adzin pyrchnuć na płot.

A ubačuć, što cikuje
Šery kot adkulś na ich —
Uspałocham zawirujuć,
U pawietry ūsie umih.

I šcabiečuć čyk čyryki
La pawietki nad strachoj:
—Wychadzi, ty strach wialiki,
—Šery kot — wychodź na boj!

M. M.

Ž a r t y

Chitry Iwaś u kaaperatywie.

I waś. — Pačom hetyja cu
kierki?

Kramar. — Šeść cukierkaū
za piąć hrašoū!

I waś. — Aha! Dyk woś piąć
budzie za čatyry hrašy, čatyry za
try, try za dwa, dwa za hroś, a
adna cukierka zadarma. Kali łaska,
dajcie mnie adnu cukierku.

U škole.

Što heta takoje wada?
— Heta takaja ciakomina, ja
kaja robicca čornaj, jak u joj pa
trymaješ ruki.

Zaniapad Połackaha Kniažstwa.

Pašla ūpadku ū Połacku res
publiku, wieča iznoū abrała sabie
kniazia Hetak pa čarzie kniažyli
tut jašče Minhajla, Ginwiša, Ba
rys, Wasilko i Bračyslaŭ. Bračy
słaŭ byu astatnim kniaziem z Izia
sławaha rodu, ale i Połackaje Kniaž
stwa ūžo ūpadała. Pryčynaju he
ta ha było z adnaho boku toje, što
mnoha bielaruskich kniazioū pad
lehłych połackamu kniaziu, pier
stali jaho słuchać i uthwaryli swa
je niezaležnyja kniažstwy, a z dru
hoho boku toje, što na Połackaje
kniažstwa nacisnuli kryžanosczy.

Iznoū-ža ū tym časie pačyna
juć užo arhanizawacca litoūcy. Z
paasobnych bielaruskich kniazioū
—adnyja z imi wajujuć, druhija
lučacca i družač. Połackaje Kniaž
stwa, naciśnienaje Kryžanoscami,
u 1307 hodzie taksama lučycce z
litoūskaj dziaržawaj, jakaja takža
mnoha ciarpieļa ad kryžackich
napadaū. Hetak pierastaje isna
wać Połackaje Kniažstwa, jak sa
mastojnaje biełaruskaje kniažstwa,
a tworycca nowaja biełaruska-li
toūskaja dziaržawa; upadaje Po
łack, a jaho miejsca zajmaje Na
wahradak, a paźniej Wilnia.

W. Jermałkovič.

ZAHADKI.

Bajbak biažyć, až bałachan ja
bo dryžyć.

U lesie radziłasia, na wiasielle
zbadziłasia.

Haławu żjadziom, skurku pra
dadziom, a kościna hać wykiniem.

Biełaruskaja chronika.

Apelacyja prakurora ū spra-
wie „Bieł. Krynicy.” Jak my ūžo padawali, Haradzki Sud „Bieł. Krynicu” apraūdaū. Woś-ža prakuror ad hetaha prysudu padaū apelacyju ū Akružny Sud.

Kancert-Wiečar adbyūsia 3.III ū Wilejskaj Biełaruskaj Gimnaziji. Kancert prajšoū uadačna. Wystupaū chor R. Syrmy.

Litaraturnyja wiečary adbywajucca ū kožnuju piatnicu, na jakich biełaruskija paety čytajuć swaje twory i adbywajecca ich krytyka.

Wybary ū „Biełarusawiedzie.” 13.III adbyūsia hadawy schod i wybary nowych uładaū T-wa Pryjacielaū Biełarusawiedzy. Na staršyniu wybrany student A. Šukiejac.

Sprawa świątkowańia 25.III. 12.III adbylosia pasiedžańnie Prezydymu Bieł. Nac. K-tu, na jakim razwažalasia sprawa świątkowańia dnia 25 sakaika. Kamitet pastanawiū adznačyć hety dzień na prywatnym sabrańni siabroū Kamitetu.

Wybary ū Bieł. Stud. Sajuzie. 14.III adbyūsia ahalny hadawy schod Bieł. Studenckaha Sajuzu i wybary uładaū. Na staršyniu Sajuzu wybrany student Adam Dašukiewič.

Wiečar u čeśc Puškina adbyūsia 14.III. Było ūstupnoje słowa red. J. Šutoviča, tady referat Wiačesława Bahdanowiča ab tworstwie Puškina i ūrešcie deklamacyi wieršau jaho ū aryhinale i cely rad wieršau u biełaruskim pierakładzie paeta M. Tanka.

„Biełaruskij Letanic” — kulturna-hramadzki i litaraturny mieniačnik. Wyjšaū № 2—3.

„Samopomč” — biełaruskij popularna-haspadarčy časapis budzie wychodzić dwa razy ū miesiąc. Časapis redahujecca lohka i cikawa. Zmiesť bahaty. Prača haspadarki zmiaščaje i roznyja wiestki z žycia mižnarodnaha i biełaruskaha. Časapis z ilustracyjani.

Lekcyja Ks. Ad. Stankiewiča adbyłasia 7.III ū T-wie Pryjacielaū Biełarusawiedzy pry Wilenskim Uniwersytecie na temu „Praf. M. Babroŭski, jaho žycio, dziejnaść i biełaruskaść.”

U Kartuskuju Biarozu, jak pawiedamlali hazety, niadaūna Nawahradzki Wajawoda byccam za „wywrotowuju” rabotu wysłaū biełarusaū z Słonimskaha paw.: Wiarbickaha, Šyłu i inš.

U Biełarusaū Katalikou.

25-lečcie žanimstwa ajca B. Pačopki. Unijacki świaščeńnik a. B. Pačopka, byšy redaktar „Biełarusa” 13.II siol. h. świątkowau 25-lečcie swajho žanimstwa. Z hetaj nahody i naša redakcyja šlejamu „Mnohaje leta!”

Ajcy Maryjanie: I. Hermanowic z Wilni i U. Lysik z Drui ad 11 da 14.III wiali ū Landwarowie rekolekcyi, padčas jakich skazali 18 nawuk.

U Litoūcaū.

Rekolekcyi dla wučnioūskaj moładzi adbyłisia ū kancy minula tydnia.

Zjezd siabroū Litoūskaha Haspadarskaha T-wa adbyūsia ū Wilni 5.III. Miž inšym Zjezd śćwierdziū, što sialanie ū pawietach: Braslaūskim, Pastaūskim i Dziśnieniskim z pryczyny letašniah nieūradžaju nia majuć chleba, a tak-ža pošaru dla skaciny, što pałažeńnie ciažkoje i patrebna tam biezadkładnaja pomač.

11 ksiandzoū litoūcaū buduć adkazwać prad Sudom za toje, što pišučy metryki, zapiswali ich na litoūski ład. Cikawy budzie sud!

Litoūcy i ū Waršawie sia-
bie baroniać. 28.II. Waršauski časapis „Dzień Dobry! Kurjer Čerwony” ū artykule „Zbrodnicy Litwin w Wilnie” duža niakulturalna napaū na pawadyra litoūskaha hramadzianstwa ū Wilni hram. K. Stašysa. Woś-ža u žwiazku z hetym 2.III. u redakcyju henaha časapisu žjawilisia dwa studenty litoūcy: Taūkačeūski i Welecki, jačia wučacca ū Waršawie, i damahalisia adklikać heny artykuł. Redaktar nie zhadziūsia. Tady Welecki daū jamu pawuchu, uručy svoj wizytowy bilet i sam paklikaū palicyju. Palicyja studentaū zatrzymała, ale nazaustra zwolniła.

U przykład biełarusam. U škole ū Twerecy litoūskich dzaciej pierawažna wučać popolsku. Woś-ža bački hetych dzaciej doma wučać palitoūsku. Dla hetaj mety služać im dziciačy žurnał „Aušrele” i roznyja adpawiednyja dla hetaha knižki. Hetak pawinny rabić i biełaruskija bački. Jość na heta „Wasilki”, jość „Pieršyja Zierniatki”, a chutka buduć „Zasieuki”.

Z relihijna-hramadzka niwy

× Sprawa supracoūnictwa katalikoū z sacyjalistami ū Francijy. Niadaūna premier Francijy Lawon Blum, na zapytańnie adnaho z supracoūnikaū katalickaha časapisu „Sept” u sprawie supracoūnictwa katalikoū z sacyjalistami, zajawiū, što jon u hetkuju mahčymać wiera i da hetaha zaklikaje francuskich katalikoū.

Hetaki pahlad Bluma wyklikaū prychilnaje pajasieńnie ū tym-ža katalickim časapisie „Sept.”

× Św. Ajciec pazdarawiū. Św. Ajciec pazdarawieū i 12 hetaha miesiąca byū užo, jašče pieršy raz pašla chwaroby, na sabrańni kardynała.

× Relihijnaje žycio ū Sawie-
tach. Biazbožnickaja akcyja ū SSSR nia spynajecca. U 1936 hodzie biazbožnickija arhanizacyi ličili kala 6 500 000 siabroū. U hetym hodzie hetyja-ž arhanizacyi pastanawili ūzmocnić swaju dziejnaść. Relihijnaje žycio adnak tam nie zamiraje, a heta moža śćwierdzić nawat toj fakt, što mnohija čyrwonaarmiejcy nosiać na hrudziach kryžki.

× Pawarot da Kaścioła. Niadaūna pamior u Juhasławii Diuro Wajtert, kiraūnik Nacyjanalnaha Banku Juhasławii, wiedamy, jak adzin z pawadyroū juhasławianskich masonau. Pierad śmierciu jon padzadziūsia adnak z Kaściołam i adklikaū swaje pamylki.

× 550 hadoū chryščeńnia Litwy. Sioleta minuła roūna 550 hadoū, jak za časoū Witaūta Wialikaha ū Litwie zawiedzieni chryścijanskaja katalickaja wiera. Hety jubilej, jak pišuć hazety ū Litwa rychtujecca adświatkawać duža ūračysta.

× Beatyfikacyja bahasł. And reja Baboli. 16 h. m. u Watykane adbyłosia pad kiraūnictwam św. Ajca pasiedžańnie 13 kardynała i 20 prałataū, na jakim byla razhładana sprawa kananizacyi mučanika Andreja Baboli. Wyniki hetaha pasiedžańnia ū chutkim casie abwieścić sam św. Ajciec.

Mnohija nieciarpliwiaccia, što prychodzicca doūha čakać na pakwitańnie ū Našaj Pošcie prysłanych na „Chr. Dumku” hrošau. Woś-ža wyjaśniajem, što heta zatym, što padpiščykaū dawoli mnoha i što kwitujem paparadku i pawodle času prysyłańnia hrošau.

... a Hišpancy ūsio wajujuć:
Ich susiedzi kantralujuć...
Pierš „pa-družbie“ pamahali,
Pakul kurku abskubali;
A jak kości astalisia,
Tahdy ūspomnili pry misie,
Što Hišpancy — dobry dzieci
I što Boh žywie na świecie. —
„Niachaj bjucca sabie sami...“
Wot Eǔropa tymčasami
U siabie zaniata duža:
Krucić gąz, kuje aružza;
Lihu łataje, cyruje,
Dyj Hišpancaū kantraluje.
Žo druhı miljon tam hinie —
Liha woka ledž adčynie:

Tam biaz chleba mruć siroty —
Liha šle kantrolny noty...
Nianiak siem — dzicia biaz nosu!
Tak Hišpanku hołu j bosu,
Jak diačynku-niedapiekū,
Uziali błazny u apieku. —
Stali u koła — huli, huli! —
Na wiarbie ūžo śpiejuć duli...
Stalin sietku razstałaje,
Mussolini zahaniaje.
Hitler hnieć ū duhu fašystau,
Blum bjeć ū zuby kamunistau...
Baldwin ū Londynie iħraje,
Eden pałačkaj kiwaje;
I „kwartet“ piaje, dyj skača,
A Hišpanka... kroju płača...
Lawon Wietrahon.

Michel Angelo i jahony krytyk.

(Achwiaruju maſmu „krytyku“ z „Biełaruskaha Frontu“).

AD REDAKCYI: Hety wierš asnowany na histaryčnym zdareniu: ū 1534 h. wiedamy mastak Michał Anioł Buonarroti pačau malawać Strašny Sud na ścianie, za aūtarom, u Sykstynskaj kaplicy ū Watykanie. Kali rabota byla skončana i ryštawanie žniata, usie byli zachopleny artyzmam i daskanalnaściu malunku. Ale znajšlisia zaraz i zajadłyja krytyki: pamiž hetymi najboľš dakučyū mastaku prydwny kanonik, Blażej z Cyzeny, katory hawaryū, što malunak bolš tasoūny dla karčmy, jak dla kašciola. Tahdy Michał Anioł, zaūwažyū źłosny woblik swajho krytyka, zara pamiasciu jaho ū piekle. Kali sprawa adkryłasia, a śmiech i plotki pajšli pa ūsim Rymie, pakryūdžany kanonik żwiarnuūsia da papieża, Paūla III, prosłacy ratunku. Papież adkazaū, što jahonaja ūłada datyčyč tolki ziamli i čysca, ale z piekla i jon užo wyratawać nia moža.

Buonarroti Sud maluje,
Jaho kanonik krytykuje,
Toj strašny Sud ū Sykstynie
[tworyć,

A hety jeść jaho i moryć:
„Nu, što, namazaū?“ Kaža: „Stydna!
Ściana papeckana ahidna:
Ratujcie, ludzi, maje miły,
Krytykawać nia maju siły, —
Až kroū maja ū žylach stynie —
Tož heta dzieicca ū światyni..
Kali-ž chto bačyū, kab anioły
Z światymi ū niebie byli hoły?!
Tož tre' bylo zakryć naturu,
Bo ūsiak padumać možna...zduru.
Hladžu ja, wočy praciraju,
I až pacieju, ū ſał ūpadaju:
Praz akulary, ci praz pryzmu
Nia baču kaliuka artyzmu.
Abraz biaz tolku i biaz składu,
Malunak zblutany biaz ładu —
Karčemna niejkaja zabawa..
Zamazać ūsio i celā sprawa!“

Kruhom staić narod trywožny.
Tut—dies irae—dzień rasplaty:
Ūsie roūny—biedny, ci bahaty;
Pany ūnizie, a ūwierchu sługi —
Tut tolki ważacca zasluhi.
Narod čakaje swajej doli.
Tymčasam čerci z swajej woli
Za kark, za čub, abo za wušy
K' sabie, u piekla, ciahnuć dušy.
Čarciej anioły žwierchu pražuć,
Światych baroniać, a złych wiažuć.

Woś—woś apošni duch niačysty!
Ruka wialikaha artysty
Dryžyć.Jak chwali chodziać hrudzi:
Jon sumniewajecca. A ludzi,
Jak pčoły u ražbitym roju,
Hudziać, taūkucca miž saboju:
Kryčać, spračajucca, chachočuć—
Skarej abraz ubačyć chočuć.
I kožny, chto tudy dabiūsia,
Hublaū jazyk, drantwieū—dziwiūsia.
Pachwały ūsie artysta čuje,
I čuū — kanonik krytykuje...
Až woś — akazija dahodna —
Jość miejsca: praūda, niawygodna,
Ū kucie, u piekla... dy ničoha,
Jakraz dla krytyka takoha!

Narešcie woś abraz hatowy:
Tut — Strašny Sud — Sudździa su-
[rowy.
Jon—Waładar—mahutny, hrozny:

Z PALITYKI

× Wažnyja ūmieny ū nutra-
noj českaj palitycy. Pawodle
apošnich wiestak, čechasławacki
ūrad rašyūsia dač ſyrokuj aūtano-
miju nacyjanalnym mienšaściam,
jakija ūwachodziać u sklad če-
chaszławackaj dziaržawy. Niemcy ma-
juć atrymać kulturnuju aūtonomi-
ju. Na kulturnyja ūstanowy majuć
atrymać 20 prac. usich dziaržau-
nych hrošau. Šyrokuj aūtonomiju
maje taksama atrymać Padkarpac-
ja Ruš. Z inšimi nacyjanalnymi
mienšaściami wiaducca pieraha-
wory.

× U Hišpanii dalej idzie żorst-
kaja, krywawaja baračba. Chto
pieramoža, ciažka jašče skazać.
Apošnim dñiami bolš pieramaha-
juć prawyja. Kanca wajny adnak
nia widać.

× Anhlija ūwaružajecca. Apoš-
nim časam Anhlija silna pačala
ūwaružacca. U praciahu 2-ch ha-
doū pastanawiła zbudawać 148
wajennych karabloū.

× Baski iduć da niezaležna-
ci. Baski, karystajući z ciapiera-
niaj chatniaj hišpanskaj wajny,
starajucca zdabyć sabie palityčnu-
ju niezaležnaśc.

× Niebiašpieka wajny miž
Amerykaj i Japonijaj. Niadaūna
na pasiedžańni senatu Zlučanych
Štataū Paūn. Ameryki sen. Levis
skazaū, što isnuje niebiašpieka
wajny miž Amerykaj i Japonijaj.

× U Łodzi wybranaħa druhi
raz na prezydenta miesta N. Bar-
lickaha—socyjalista, minister nu-
tranych spraū nie zaćwierdziū i
paklikaū na časowaha prezydenta
miesta M. Gadleūskaha.

× U Italii, pawodle sprawazda-
čy sakretara fašystoūkaj partyi,
hetaja-ž partyja maje 9.251989
siabroū.

× U Abisynii italjancy ras-
stralali Ras Destu. Ras Destu --
słaūny abisynski pawadyr; jon cha-
cieū wyhnać italjancaū i padniaū
procium ich paūstańnie; wojska ja-
ho italjancy ražbili i samoha zla-
wiūšy zaraz-ža rasstralali.

Šach-mach, artysta miejsca ɬadzić:
Tudy kanonika pasadzić.
I jak kanonik nia trudziūsia, —
Až pierad papieżam sudziūsia:
Dy wyrwać z piekla, ci z mahily,
I papież sam nia maje siły. —
Woś krytyk, duža niewiasioly,
Žmajoju apajasan, hoły,
Siadzić u piekla tymčasami
Na dnie, z ašlinymi wušami.
Lawon Wietrahon.

Jak Wialla, pływie biełaruskaś!

Žodziški, Wialejskaha paw. My žywiom nad samaj Wialloj. Naša biełuskaje žycio ū Žodziškach padobnaje da hetaj Wialli. Jano pływie nam, jak wada. U Žodziškach znajdziecca adzin, druhı chochlik, što choča biełuskaje žycio naša pierajnačy. Ale z hetaha ničoha nia wychodzić, bo naša biełuskaje žycio tut śpiełaje i wyprabawane.

Ja pa prožviščach nie nazu-wu tut wydatnych žodzišnych biełusaū, ale sława im i honar i pašana chaj buduć, bo jany stoj-kija ludzi ū abaronie ūsiaho, što ū Žodziškach jość biełuskaje.

Z.

I tut jość biełusy.

Biełastockija Zawady. Hetu hod mnohich haspadaroū u nas biada prycisnuła z pošaram. Sie na ich na bałotach astałosia i het-kaj zimoj ciažka było jaho stul

uziać. Jany wazili sieni łodkami, ale kudy-ž heta ich rabota!

Prawaslaūnyja biełusy kala nas wielmi spužalisia. Pa wioskach žbirajuć podpisy, kab prawaslaūnyja razam z katalikami świątkowa-wali swaje świąty. Baciuška ū carkwie tych prawaslaūnych nia chwale, jakija na heta padpisy-wajucca.

U našaj staranie ludzi nadta bajacca biełuskaj hazety. Naša pałicyja duża dobra wiedaje, chto z nas čytaje biełuskija hazety. A ūžo, jak pałicyja heta paznaje, dyk tady nas nadta wialiki strach biare čytać swaje hazety Daüniej z hetym u nas było kudy laħcej, jak ciapier. A ūž nas, dziakawać Bohu, jość biełusy wielmi mocnyja! Jany tak lubiać usio swajo rodnage i tak horača addany biełuskaj sprawie, što z hetaha až dziwicca treba i za heta ich treba chwalić!

B. Z.

nučy ū apošnich miesiącach pajša ūha-ru na 10 pracentau. Heta maje žwiazak z pryśpišeňiem zbrajeńnia: zbolšyślia patreba hanučaū čyścić mašyny i wyrab-ić hruboje palatno dla žaūnieraū.

= 10 milionaū 600 tysiač zał. na wodku wydana ū wadnym tolki wilenskim wajawodztwie. Dzieła taho, što ū hetym wajawodztwie jość kala 260 tysiač siemjaū, dyk na kožnuju siamju prypadaće pa 40 zał. wydanych nad wodku. Ništo sabiel A na hazety, na palepšańnie haspadarki i niama.

Wilenskaja chronika.

= Bazylika, jak pawiedamlajuć haze-ty, budzie adčyniena na Wialikdzień.

= Skarb na Zamkowaj Hary. 13 sa-kawika robotniki, pracujući nad naprawą razwalinaū muroū na Zamkowaj Hary, znajšli skarb: srebrnyja i miadzianyja hrošy z XVII-stahodźzia i wialikaj war-taści załatyja kolčyki z dwuma bryljan-tami i šmarahdami z XVI stahodźzia.

= Bomby padkładajuć. Niekija nia-wykrytyja da siafiniašnaha času chulihany padkładańnia bombaū nia spyniąc. Apošnim časam padlažyli bombu pad dźwieri byłaha staršni kamisaryčnaha ūradu Žydoūskaj Hminy ū Wilni Porne-sa. Wybuch wialikaj škody nie zrabiū.

Paštowaja skrynska.

A. Ž. Drukujem, nie zabywajcisia ab nasi!

B. Z. Jak bačycie, paprawili i ska-rystali.

A. B. kala Ružanki: Prośbu spaūnijem, čakajem na padpisku. Pry-sylajcie probnyja adrasy!

M. T. Duža dziakujem, adzin wierš drukujem.

M. M. Drukujem mienšy, ščyra dzia-kujem.

U. S. Pasylajem, čytajcie, pašyraj-cie, prysylajcie probnyja adrasy.

Z. K. Wysylajem.

U. B. Prośbu spaūnijem.

B. W. Nie adkazwajem, bo ſanujem siabie i swaich čytačoū, niachaj žwiahaje na zdarōjue.

L. W. Jak bačycie, drukujem.

Na „Chr. Dumku” pryslali:
W. K. — 0,60, R. N. — 1,20, J. W. — 2,50, I. R. — 1,20, Ad. L. — 1,00, Z. L. — 1,00, M. B. — 1,00, B. L. — 1,00, Fr. D. — 2,40, U. K. — 0,30, Dr. St. H. — 3,00, J. R. — 0,60, U. P. — 1,20, Ks. Fr. Č. — 30,00. (d. b.).

Žarty.

Pamiž panienkami.

— Sto ty robiš, kab mieć takija čy-stja, dalikatnyja ručki?

— Ničoha!

U kramie.

— Dajcie mnie radyjowyj aparat, ale na karotkija fali, bo ū nas małoje pa-mieškańnie.

*

— Kali ty, Maciej, addasi mnie doūh? — pytaje Jankiel sielanina.

— Jak tabie nia soram, Jankiel, py-tacc! Ty ūžo stary čaławiek i taki ci-kawy.

= Jad pawukoū — lakerstwa na serca. Lekary ū Zlučanych Štatach Paū-nočnaj Ameryki świerdzili, što jad ad-naho rodu pawukoū dobra dzieić na ser-cawyja chwaroby. Ciapier hadujuć tam henych pawukoū i z ichniaha jadu robięc lakerstwa.

= Uzrost naradžeńniaū u SSSR. Jak pawiedamlajuć, ličba naradžeńniaū u SSSR pawialičwajecka. U samaj Maskwie hetaja ličba z 70.000 u 1935 hodzie ūzrasla ū 1936 hodzie na 150.000.

= New-Jork u Amerycy najbolšaje miesta świetu: ličyc ciapier 7,600,000 žycharoū.

= Miljon ludziej u turmach. Pa-wodle sprawazdačy Socyjalnaj Kamisiil Lihi Nacyjaū, u turmach usiaho świetu prabywaje ciapier bolš miljona asob. Na 100.000 žycharoū prypadaje u Anhlii — 27—30 wiaźniaū, u Francji — 70, u Šwaj-

caryi — 164, u Niamiečcynie i siarednia-europejskich dziaržawach bolš 200, u Zlučanych Štatach Paūnočnaj Ameryki ū hod u turmu papadaje kala 200.000 asob, a ū Indyjach kala 150.000 asob.

= Marskaja žywioła wahoj 1800 klh. Rybaki, łowiący rybu na Rioskaj plaży (u Amerycy) zławili žywiołlinu wa-hoj 1.800 klh. Heta žywiołlinu parwała rybakom sietki i čuć nie zatapila adnej łodki.

= Prajekt nowaha kalendara. Sa-krataryjat Lihi Narodaū razhladaje ciapier tekstu prajektu reformy kalendara. Prajekt pradbača ūwiadzieńnie ū žycio nowaha stałaha kalendara ad dnia 1 studnia 1939 h. Hod maje dzialicca na 12 miesiącaū i 4 roūnyja kwartaly.

= Zbrajeńnie i hanučy. Sajuz kup-coū, handlujučych hanučami, z siadzibaj u Londynie, świerdzili, što cana na ha-

„Chr. Dumka” wychodzić: 5 i 20 kožnaha miesiąca. Padpiska na hod — 2 zł. 40 hr., na paňhoda — 1 zł. 20 hr., na try miesiący — 60 hr. Cana asobnaha numaru — 10 hrašoū. Adras Redakcyi i Administracyi: Wilnia (Wilno), Zawalnaja wul. № 1—2.

Redakcyjnaja Kalebija: Ks. Dr. I. Rešec, Wincuk Adwažny, Ks. Ad. Stankiewič, W. Jermalkovič. Adkazny redaktar KS. AD. STANKIEWIČ. × Časapis wychodzić z dazwołu duchownej ułady. × Wydawiec „BIEŁPRES”.

Biełuskaja Drukarnia im. Fr. Skaryny, Wilnia, Zawalnaja wul. № 1.